

interessere sig for likviditet, men ikke for solvens.

Som jeg sagde i svaret her, var planen jo, at der ifølge aftalen – og det blev så også resultatet – mellem Færøernes landsstyre og regeringen skulle overføres var det 500–600 mio. kr. i likviditet.

Og problemet var jo netop, som fru Kirsten Jacobsen beskriver, at der blev et likviditetsproblem. Folk trak penge ud af bankerne, og der ved opstod der likviditetsproblemer. Men det var også som led i aftalen aftalt, at såfremt der opstod solvensproblemer, kunne nogle af pengene overføres til egenkapitalen, altså som solvens. På den baggrund var det akutte problem spørgsmålet om likviditeten. Den sum penge, man overførte, kunne man altså overføre til solvensen, hvis det blev nødvendigt. Det var, har jeg forstået, baggrunden for, at det var likviditeten, man fokuserede på. Det var det akutte problem, og så kunne man klare solvensen, hvis det blev nødvendigt.

Óli Breckmann (KF):

Der var oplagt ikke kun tale om forretningsmæssige dispositioner, da denne aktieombytning fandt sted. Regeringen og landsstyret var ofte i forhandlinger om Færøernes generelle økonomiske situation på det tidspunkt.

Hvordan kunne denne regering tillade, at Den Danske Bank med god hjælp fra Finansieringsfonden, der efter alt at dømme har tilgodeset danske interesser frem for færøske, fik landsstyret til at skrive under på denne bankhandel, når regeringen på forhånd vidste, at det ville medføre en aftørring af et tab på ca. 1 mia. kr. fra Den Danske Bank på de færøske skatteydere?

For der kan ikke være nogen som helst tvivl om, at regeringen kendte, om ikke andet så igennem Nationalbanken – og det hemmelige notat af 1. oktober bekræfter også dette inderlige kendskab – til Føroya Bankis egentlige katastrofale økonomiske problemer.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne spørge erhvervsministeren, om ministeren ikke er bekendt med, at Føroyabanken i begyndelsen af 1993 i og for sig ikke opfyldte banklovens solvenskrav. Det fremgår af bankens egne bestyrelsesmødereferater.

Jeg vil også spørge erhvervsministeren, om hun ikke er bekendt med, at man allerede 4 dage efter aktieombytningen er nødt til – af hensyn til

solvensen, ikke likviditeten – at bede om et nødlån i Den Danske Bank for Føroyabanken på 100 mio. kr.

Og jeg vil gerne til sidst spørge erhvervsministeren, om erhvervsministeren vil bekræfte, at Finanstilsynet i det meget omtalte brev, som erhvervsministeren sikkert også har, åbenbart finder solvensproblemerne vigtigere end likviditeten, idet solvensproblemerne er beskrevet under pkt. 1. Der står under solvensproblemerne:

»Som tidligere oplyst forventer Tilsynet, at der også i 1993 vil blive tale om store hensættelser, og at det må forventes, at bankerne skal have tilført mere ansvarlig kapital. Det er endnu ikke klart, hvorledes hensættelsesbehovet og dermed det yderligere kapitalbehov vil blive fordelt mellem første og andet kvartal.«

Er ministeren ikke bekendt med disse oplysninger?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Må jeg sige først til hr. Óli Breckmann, at jeg meget gerne gør mig umage for at svare på spørgsmål her i Folketingssalen, men jeg bliver nødt til så at have en forberedelsestid. Hr. Óli Breckmanns spørgsmål til mig ligger langt uden for det spørgsmål, der er stillet her til spørgertiden, og jeg er ikke i stand til at besvare det på stående fod. Hr. Óli Breckmann skal selvfølgelig være hjertelig velkommen til at vende tilbage skriftligt eller mundtligt.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt solvensproblemerne nu bliver prioriteret som nr. 1 eller nr. 2 i det her notat, som jeg da selvfølgelig også på den givne foranledning har kigget på, ved jeg ikke, om der ligger noget som helst i det. Men jeg ved én ting, og det er, at Finanstilsynet ikke kan tvinges til at se bort fra solvenskravet, hvis Finanstilsynet mener, at der skal kigges på det.

Og derfor vil jeg sige til fru Kirsten Jacobsen: Efter de oplysninger, jeg har fået, ligger der ikke noget som helst i, at der først står et lille kort afsnit om solvens, og man dernæst går over til den oplysning, som det er blevet aftalt at man skulle levere til regeringens forberedelse, nemlig en status over, hvordan det ser ud i de to banker med hensyn til likviditeten. Sådan har jeg fået sagen oplyst, og meget mere kan jeg ikke kommentere.